UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Verbum vulneratum. Magister Sapientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49469

Visual Library

3. Uniendo te cum hac perfecta regula, om
affectus amoris & odii, doloris & gaudii, ſpe
Iſa. 53. ris. *Vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, at
propter ſcelera noſtra.* Totus igitur Amor tuus c
dus eſt in Deo, propter ſalutem tuam mortuo:
odium in peccato, vtpotè, cauſâ Mortis Chri
teria veri doloris nonniſi Vulnera Chriſti ſunt
gaudii effectus eorum. *Nihil prætereà timendu*
timor erit, ſi te ſeparaueris: & vera ſpes, ſi te
xeris cum Chriſto in Cruce vulnerato.

CONSIDERATIO XVI.

VERBVM VULNE-RATVM.

Magiſter Sapientiæ.

1. MAgiſter æternæ Sapientiæ, Chriſtus Ie
quàm Diſcipulos ſuos per orbem,
diſſeminandi cauſa, diſpergeret, oſtendit eis
vulnera. *Oſtendit eis manus & pedes & latus*
Ioan. 20. *Sicut miſit me viuens Pater, ego mitto vos.* D
voluit, in qua Schola, & in quo ſtudii gene
da ſit optima ratio prædicandi: ingredien
licet per mediationem & contemplationem
nera.

2. Oſtendit eis vulnera: quia vt illa fueru
ſufficientiſſimum pro redemptione homin
iiſdem prouenire debet efficacia prædicatio
decet hæc vulnera eſſe & obiectum & ſubiec
1. Cor. 1. cationis. *Prædicamus Chriſtum Crucifixum*
eiuſdem: & ab illis vulneribus eruenda eſt E
Prædicatori omnis medulla & vis ſuæ dictio

Serm. de O- 3. Vera ſapientia, iuxta Bernardum, *eſt*
bed. pat. *tentione, charitas in affectione, & humilitas*
Sap. *ne.* In ſchola vulnerum Chriſti diſcitur
tentionis, puritas dilectionis, & vilis de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tione cogitatio. Quæ intentio, quæ charitas, & quæ humilitas perfectior, quàm ob gloriam Dei aliorumque ſalutemque ſeipſum obliuioni prorſus tradere?

CONSIDERATIO XVII.

CHRISTVS VULNERATVS.

Fauus mellis.

1. Guſtatur fauus cum melle in vulneribus Chriſti, fauus Humanitatis cum melle Diuinitatis, vt expendit S. Thomas. *Fauus*, inquit Origenes, *eſt cera virginea, cellulis diſtincta, melle repleta.* Humanitas Chriſti eſt caro virginalis è Matre Virgine elaborata, & adornata cellulis vulnerum, redundans melle dulciſſimo Diuinitatis. *Cant. 5. Opuſc. 24.*

2. Conſidera, quâ ratione Deus in ſeipſo ſit origo & fons primus dulcedinis. Verba illa Sapientiæ: *Subſtantia enim tua dulcedinẽ tuam, quam in filios habes, oſtendebat*, legit Nazianzen.: *ſubſtantia mea dulcedo mea eſt.* Natura mea, inquit Deus, eſt ipſa dulcedo per eſſentiam, infinita, abſque termino & menſura. Hæc ſuauitas infinita Dei, & dulcedo *in abſtracto* tota communicatur, & fit intrinſeca vulneribus Chriſti, penetratque carnem & ſanguinem illum, vt mel fauo immiſſum, & amplius *Fauus eſt receptaculum mellis*, inquit Hugo, *& eſt dulcis propter mel.* Chriſti quoque vulnera ſunt receptaculum, & vaſa repleta Diuinitate, cuius ſuauitate & dulcedine ſuauiſſima ſunt & dulciſſima. *Sap. c. 16, Nazianz. Oratione 49.*

3. Ad ſacros hos mellis fauos (ad melliflua vulnera Saluatoris) inuitaris, anima Chriſtiana: ingredere ſacras illas cellas, in quibus tuam te occupationem docebit ſanctus Auguſtinus: *Suge, ô apicula, ſuge. ſuge, & bibe dulcoris ſui enarrabilem ſuauitatem. Immergere, & replere, & ſume, & fruere.* Infige os tuum ſacratiſſimis vulneribus, immerge te melliſluis illis liquoribus: ſuge, bibe, & Diuinâ illâ fruere dulcedine. *Bloſ. S. Aug. de ſubſtant. dilect. tom. 4.*